

USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců Mgr. Ing. Radovana Havelce, JUDr. Romana Fialy, Mgr. Víta Bičáka, Mgr. Jitky Zavřelové a JUDr. Tomáše Rychlého, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 58/219, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Litoměřicích**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Litoměřicích pod sp. zn. 7 C 40/2021, o zaplacení 26 771 Kč s příslušenstvím: žalobce **IFIS investiční fond, a. s.**, IČO 24316717, se sídlem v Brně, Čechyňská 419/14a, zastoupeného Mgr. Markem Indrou, advokátem se sídlem v Brně, Čechyňská 361/16, a žalovaného **T. P.**,

t a k t o :

I. P ř í s l u š n ý vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Litoměřicích pod sp. zn. 7 C 40/2021, v části týkající se zaplacení: (i) částky 101,71 Kč s příslušenstvím za poskytnutí služby „volání na informační/asistenční služby“, (ii) částky 135,67 Kč s příslušenstvím za poskytnutí služby „Pojištění FRESH“ a (iii) částky 106,27 Kč s příslušenstvím za poskytnutí služby „T-Mobile MMS Info“, **j e s o u d .**

II. Rozsudek Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 30. 6. 2021, čj. 7 C 40/2021-88, **s e** ve výrocích I., II. a III. **z r u š u j e** v rozsahu, ve kterém byl vysloven nedostatek pravomoci tohoto soudu k projednání žaloby v rozsahu (i) částky 101,71 Kč s příslušenstvím za poskytnutí služby „volání na informační/asistenční služby“, (ii) částky 135,67 Kč s příslušenstvím za poskytnutí služby „Pojištění FRESH“ a (iii) částky 106,27 Kč s příslušenstvím za poskytnutí služby „T-Mobile MMS Info“, v tomto rozsahu bylo řízení zastaveno a rozhodnuto postoupení věci v tomto rozsahu Českému telekomunikačnímu úřadu, a dále ve výroku VI. o náhradě nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným dne 29. 6. 2022 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, se Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“ či „ČTÚ“) domáhá, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) citovaného zákona. Spor vznikl mezi ním a Okresním soudem v Litoměřicích ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 7 C 40/2021, o zaplacení částky 26 771 Kč s příslušenstvím, a to pokud jde o částku 343,66 Kč s příslušenstvím, představovanou žalobcem uplatněnými nároky blíže specifikovanými ve výroku tohoto usnesení.

[2] Z předloženého spisu se podává, že se žalobce u Okresního soudu v Litoměřicích domáhal vůči žalovanému zaplacení částky 26 771 Kč s příslušenstvím. Tato částka dle žaloby představuje (i) *cenu za poskytnutí telekomunikačních služeb* (5 868 Kč), (ii) *splátky koncových zařízení a zprostředkované služby – SMS na speciálně zpoplatněná čísla* (780 Kč), (iii) *splátky koncových zařízení, platební služby (platba přes SMS) a zprostředkované služby – SMS na speciálně zpoplatněná čísla* (900 Kč), (iv) *splátky koncových zařízení, platební služby (platba SMS, m-platba)* a smluvní pokuty (1 273 Kč) a (v) *neuhrazenou část kupní ceny koncových zařízení* (17 950 Kč). Okresní soud v Litoměřicích rozsudkem ze dne 30. 6. 2021, čj. 7 C 40/2021-88, o této žalobě rozhodl tak, že vyslovil nedostatek své pravomoci rozhodnout o části žalobního nároku ve výši 5 868 Kč s příslušenstvím a částky 1 150 Kč s příslušenstvím (výrok I.), v tomto rozsahu řízení zastavil (výrok II.) s tím, že po právní moci tohoto rozsudku bude věc v uvedeném rozsahu postoupena ČTÚ (výrok III.); pokud jde o zbývající žalovanou jistinu a část jejího příslušenství, uložil žalovanému zaplatit žalobci částku v celkové výši 19 753 Kč, spolu s blíže specifikovaným příslušenstvím ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok IV.) a ve zbytku, co do požadavku žalobce na zaplacení části příslušenství z celkové částky 18 973 Kč, žalobu zamítl (výrok V.). Výrokem VI. pak okresní soud žalovanému uložil zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 1 200,92 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku. Pokud jde o výroky I. až III. tohoto rozsudku, okresní soud svůj postup odůvodnil tím, že částka 5 868 Kč s příslušenstvím představuje cenu za poskytnuté telekomunikační služby. Spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost a účastníkem či uživatelem (§ 7 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích – dále jen „zákon o elektronických komunikacích“) projednává podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích ČTÚ. Totéž platí podle ustálené judikatury zvláštního senátu i pro smluvní pokuty za nesplnění povinností plateb za poskytnuté služby elektronických komunikací (částka v celkové výši 1 150 Kč). Současně okresní soud upozornil, že na věcné podstatě sporu ničeho nemění ani fakt, že osoba poskytující komunikační služby (v daném případě společnost T-Mobile Czech Republic a. s.; dále jen „T-Mobile“) svou pohledávku postoupí jiné osobě (zde žalobci). Podle názoru okresního soudu tedy v tomto rozsahu není založena pravomoc soudů věc projednat a rozhodnout; za této situace bylo namíste postupem podle § 104 odst. 1 o. s. ř. řízení o žalobě v uvedeném rozsahu zastavit a postoupit věc ČTÚ, jakožto orgánu, do jehož pravomoci rozhodování o těchto nárocích náleží.

[3] Navrhovatel (ČTÚ) s tímto postupem okresního soudu nesouhlasí a popírá svou pravomoc rozhodnout o části žalobcem uplatněného nároku v celkové výši 343,66 Kč s příslušenstvím.

[4] Úvodem navrhovatel uvedl, že na danou věc by měl být aplikován zákon o elektronických komunikacích, ve znění účinném do 31. 12. 2021, tj. ve znění před novelou tohoto zákona provedenou zákonem č. 374/2021 Sb., kterým se mění zákon o elektronických komunikacích a některé další zákony. Podle bodu 19. přechodných ustanovení citovaného zákona se nepravomocně skončená řízení, zahájená před jeho účinností, dokončí podle zákona o elektronických komunikacích ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (tj. této novely). To je případ nyní projednávané věci, neboť řízení o žalobcem uplatněném nároku bylo u soudu zahájeno před datem nabytí účinnosti této novely.

pokračování

[5] Navrhovatel dále, s odkazem na konkrétní rozhodnutí, uvedl, že podle konstantní judikatury zvláštního senátu je jeho pravomoc rozhodovat spory, zakotvená v § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích, podmíněna kumulativním naplněním osobního a věcného předpokladu sporu (§ 7, § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích). Dle jeho názoru v rozsahu jím podaného návrhu není splněn věcný předpoklad sporu, neboť v jednotlivých případech mezi žalobcem a žalovaným nejde o spor týkající se povinnosti uložené podle zákona o elektronických komunikacích nebo na jeho základě, jak to předpokládá § 129 odst. 1 tohoto zákona. Navrhovatel tak (opět s odkazy na konkrétní rozhodnutí zvláštního senátu) popírá svou pravomoc rozhodovat o těchto žalobcem uplatněných nárocích:

- „*Volání na informační/asistenční služby*“, v období od 6. 7. 2015 do 5. 8. 2015 (101,71 Kč); z internetové adresy <https://www.t-mobile.cz/podpora/cenik-sluzeb/zkracene-volby> je patrné, že společnost T-Mobile (původní věřitel žalobcem nárokováné pohledávky) není poskytovatelem služeb při volání na číslo 1188 (Informační a asistenční služba);

- „*Pojištění FRESH*“, za období od 6. 6. 2015 do 5. 9. 2015 (135,67 Kč); z pravidel tohoto produktu, účinných od 1. 10. 2014, dostupných na internetové adrese <https://www.t-mobile.cz/dcpublish/OP-Fresh.pdf>, vyplývá, že produkt *Fresh* se skládá z pojištění „*T-Mobile pro jistotu*“ proti poškození, či odcizení zařízení v délce 24 měsíců, možnosti odkoupení stávajícího zařízení operátorem a následné koupě nového zařízení, a možnosti pořízení nového zařízení na splátky již po 12 měsících od koupě původního zařízení;

- „*T-Mobile MMS Info*“, za období od 6. 6. 2015 do 5. 7. 2015 (106,27 Kč); na internetové adrese <https://www.t-mobile.cz/podpora/nastaveni-sluzeb/t-mobile-info> se nachází odkaz na seznam „*Info kanálů*“, přičemž ve většině případů (s výjimkou informačních služeb T-Mobile) se jedná o nabídku poskytnutí obsahu subjektem odlišným od poskytovatele služeb elektronických komunikací, tj. společnost T-Mobile – uvedený obsah je následně poskytnut účastníkovi prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací (společnost T-Mobile tak není poskytovatel těchto služeb a jejich užití toliko zprostředkovává).

[6] Podle názoru navrhovatele se tak ve shora uvedených případech nejedná o spor týkající se povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Navrhl proto, aby zvláštní senát určil, že příslušný vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Litoměřicích pod sp. zn. 7 C 40/2021, o zaplacení částky v celkové výši 343,66 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 25. 7. 2015 do zaplacení, je soud. Současně navrhl, aby zvláštní senát rozsudek Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 30. 6. 2021, čj. 7 C 40/2021-88, zrušil v rozsahu části výroků I., II. a III., týkajících se částky 343,66 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 25. 7. 2015 do zaplacení.

[7] Žalobce ani žalovaný se k věci nevyjádřili.

[8] Zvláštní senát uvažil o věci následovně:

[9] Okresní soud v Litoměřicích v předcházejícím soudním řízení popřel ve shora popsaném rozsahu svou pravomoc věc rozhodnout a rovněž navrhovatel (ČTÚ) popírá svou pravomoc ve věci rozhodnout poté, co mu byla v tomto rozsahu postoupena. Zvláštní senát tedy shledal, že se jedná o negativní (záporný) kompetenční spor, ve smyslu ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. a § 1 odst. 2 věty druhé tohoto zákona (dále jen „zákon č. 131/2002 Sb.“), k jehož projednání a rozhodnutí je uvedeným zákonem povolán.

[10] Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodování (srov. usnesení tohoto senátu ze dne 24. 11. 2004, čj. Konf 3/2003-18, publikované pod č. 485/2005 Sb. NSS). Na tomto místě je vhodné uvést, že zvláštní senát sdílí názor navrhovatele, že daný kompetenční spor má být posuzován na půdorysu právní úpravy zákona o elektronických komunikacích ve znění účinném do 31. 12. 2021. Tento závěr je podstatný z pohledu použitelnosti judikatury, které se navrhovatel na podporu svých závěrů dovolává (a kterou, z důvodů dále vyložených, považuje i zvláštní senát na danou věc aplikovatelnou), neboť ta vychází ze znění zákona o elektronických komunikacích účinného v době před přijetím zákona č. 374/2021 Sb. Současně lze ale poznamenat, že pro věc relevantní ustanovení zákona o elektronických komunikacích (§ 2 písm. n) – nyní § 2 odst. 3 písm. a) bod 3., § 7 odst. 1 písm. b), § 108 odst. 1 písm. g), § 129 odst. 1 věta první a druhá] nebyla provedenou novelou po věcné stránce relevantně dotčena a předmětná judikatura by tak mohla být aplikována i za aktuálně účinné úpravy.

[11] Navrhovatel správně poukazuje na skutečnost, že podle ustáleného výkladu zvláštního senátu (srov. například usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12) je třeba současného naplnění dvou předpokladů k tomu, aby byla dle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích založena pravomoc navrhovatele rozhodnout účastnický spor. Jde jednak o předpoklad *osobní*, což znamená, že na straně jedné musí vystupovat osoba vykonávající komunikační činnost (§ 2 písm. n), § 7 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích], na straně druhé pak účastník, případně uživatel těchto služeb (§ 2 písm. a), b) tohoto zákona], respektive osoby, které do jejich právního postavení následně vstoupily (§ 129 odst. 1 věta druhá zmiňovaného zákona), jednak o předpoklad *věcný*, tzn., že se spor týká povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Právě věcný předpoklad sporu, zakládající pravomoc navrhovatele jej projednat a rozhodnout, v navrhovatelem rozporovaných případech skutečně abscentuje.

[12] Pokud jde o službu „*Volání na informační/asistenční služby*“, stěžovatel přílehavě odkazuje na usnesení zvláštního senátu ze dne 19. 6. 2019, čj. Konf 2/2019-15, který se (s odkazem na souladnou prejudikaturu) k povaze služeb, označovaných v praxi jako „*informační linky*“ či „*barevné linky*“, vyjádřil tak, že principem takto nabízených služeb není samotné poskytování služeb elektronických komunikací, ale zpřístupnění elektronických komunikačních sítí pro využívání služeb nabízených jinými subjekty. Jedná se o poskytování tzv. „*služeb obsahu*“, které neposkytuje poskytovatel komunikačních služeb, ale pouze umožňuje jejich využití prostřednictvím své sítě. Využití informační linky tak nemá původ v povinnosti uložené zákonem o elektronických

pokračování

komunikacích nebo na jeho základě. Tento názor zvláštní senát potvrdil i ve své pozdější rozhodovací činnosti (viz například usnesení ze dne 8. 10. 2019, čj. Konf 11/2019-13).

[13] Navrhovateli lze přisvědčit i v tom, že k charakteru služby, označované jako „*Pojištění FRESH*“, popsané pod bodem [5] výše, se zvláštní senát (na půdorysu tehdy poskytované služby „*T-Mobile pro jistotu*“, obsahově srovnatelné s nyní posuzovanou službou) vyslovil v usnesení ze dne 4. 11. 2021, čj. Konf 22/2021-16, kde konstatoval, že pojištění pro případ poškození (a tedy nutné opravy) telekomunikačního zařízení je čistě soukromoprávním vztahem, jehož předmět leží zcela mimo službu elektronických komunikací [definovanou v § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích] a není vázán na osobu poskytovatele těchto služeb.

[14] Konečně i v případě služby „*T-Mobile MMS Info*“ se zvláštní senát shoduje s názorem navrhovatele, že její poskytování nelze považovat za poskytování služeb elektronických komunikací. Za použití v návrhu uvedených hypertextových odkazů lze ověřit, že jde o tzv. „*službu třetích stran*“, tj. informační služby (sportovní zprávy, zprávy o kulturních akcích, apod.) poskytované jiným subjektem, než osobou vykonávající komunikační činnost; tato osoba pouze prostředky jí provozované sítě elektronických komunikací uvedené služby (technicky) zprostředkovává. Tento závěr podporuje i fakt, že ve vyúčtováních za poskytnuté služby, přiložených k žalobě, je tato služba vykazována odděleně od služeb volání a SMS (které nepochybně službou elektronických komunikací jsou). I k povaze těchto služeb, jako služeb obsahu, se zvláštní senát již opakovaně v minulosti vyjádřil, a to nejen v navrhovatelem (přílehlavě) odkazovaném usnesení ze dne 9. 4. 2013, čj. Konf 5/2013-12, ale například též v usneseních ze dne 11. 6. 2012, čj. Konf 11/2012-14, a ze dne 5. 3. 2012, čj. Konf 103/2011-12.

[15] Lze tedy uzavřít, že všechny služby uvedené v odst. [5] výše, zprostředkované žalovanému společností T-Mobile, jsou tzv. „*službou obsahu*“, tj. službou, která *nabízí obsah prostřednictvím sítě a služeb elektronických komunikací* [viz § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích]. Spor o zaplacení ceny za takové služby pak není sporem o plnění povinností uložených na základě zákona o elektronických komunikacích. Rozhodnutí takového sporu se proto nevymyká z obecné pravomoci soudů ve smyslu § 7 odst. 1 o. s. ř., podle kterého *v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z poměrů soukromého práva, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány*.

[16] Z uvedených důvodů proto zvláštní senát výrokem I. tohoto usnesení podle § 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. rozhodl, že příslušným vydat rozhodnutí o nároku žalobce na zaplacení částky v celkové výši 343,66 Kč s příslušenstvím za poskytnuté služby „*Volání na informační/asistenční služby*“, „*Pojištění FRESH*“ a „*T-Mobile MMS Info*“ je soud.

[17] Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Výrokem II. proto zvláštní senát zrušil v odpovídajícím rozsahu rozsudek okresního soudu, který svou pravomoc věc projednat a rozhodnout popřel, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté. Současně zvláštní senát zrušil i

akcesorický výrok VI. rozsudku, kterým bylo rozhodnuto o nákladech soudního řízení, neboť okresní soud rozhodne v dalším řízení i o další části žalované pohledávky ve výši 343,66 Kč s příslušenstvím, přičemž o (celkových) nákladech řízení soud rozhoduje v rozhodnutí, jímž se u něho řízení končí (§ 151 odst. 1 o. s. ř.).

[18] Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud v Litoměřicích pokračovat v řízení o podané žalobě i v rozsahu nároků žalobce uvedených ve výroku I. tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2023

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu